

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת צו - זכור - יג' אדר ב' תשע"ד ♦ עלון 71

"הענוה משלימה את הרצון, ובזה
היא הכלי היותר טוב לקבל כל
ברכה".

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

זריזות בגאולת ישראל - הרב יצחק חי זאגא

צו את אהרון ואת בניו לאמר, זאת תורת העולה..(ויקרא ו' ב').

רש"י : אין 'צו' אלא לשון זרוז מיד ולדורות.

אמר ר' שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש בו חסרון כיס.

קרבת העולה הוא קרבן העולה כולו לשמים. למביא הקרבן, לא נשארת שום טובת הנאה. הקרבן נשרף כליל על המזבח. על כן, מזרזת התורה ואומרת, התגבר על האינטרס האישי שלך, על העובדה ש'לא יוצא לך מזה כלום', ואפילו להיפך מזה : מכלה אתה משאבים ומחסר את כיסך, ובכל זאת- הזדרז לעשות את הקרבן ולשם שמים!
כשאדם מתעורר לפעול למען הכלל, ומבקש לרומם את קרנם של ישראל, להשפיע להם תורה ואהבת ד', לקדם את הגאולה, או אז מוצא הוא את יצרו קם כנגדו ומוכיחו-- הלא יש לך משפחה לפרנס! ולא די שאינך מקבל תמורה בעד מעשיך, הרי אתה אף מוציא מכספך, מפרנסת ילדיך, למען הכלל, ומתי תעשה לביתך? וכבר אמרו חז"ל : קדרה דבי שותפי, לא חמימא ולא קרירא (עירובין ג.), היינו 'קדרת השותפים' לא חמה ולא קרה, שהרי כל אחד סומך על חברו, שהוא (כבר) יטפל בה ונמצאת הגאולה מתעכבת.

גאולת ישראל על פי דרכו של הגר"א וכפי שהתבארה על ידי מרן הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, בנויה על מעשינו שלנו. לדעתו, אנו צריכים לפעול ולהביא את הגאולה על ידי מעשים. אמנם, המחסומים והמכשולים שאנו נתקלים בהם בדרכנו, גורמים לנו לעיתים לעייפות נוראה, ואז כוחו של היצר, מלאך האינטרסים, רק גובר. על כן במצב זה הזירוז נדרש לעילא ולעילא.

מעניין הוא שפרשת 'צו', פרשת הזירוז, מופיעה לעתים רבות כפרשת שבת הגדול, הרומזת ליום שכולו שבת, ליום שיקויים בנו כדברי הנביא מלאכי בהפטרת השבת, 'זעריבה לד' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות'.
אולי באה הפרשה לזרזנו, - קומו ועשו למען הכלל, קרבן עולה, שעולה כליל על מזבח ד' בלי שום טובת הנאה שנשארת בידכם. כי מעבודה כזו, שכולה נעשית לשם שמים, תבוא הגאולה השלימה.
הדברים מזכירים לנו את שירו של מרן הרב זצ"ל - 'זמעינותי מתגברים', בו מזהיר הוא מפני עצלות בענייני גאולת ישראל -

"..העירו לתחיה, נרדמים, הוזים, למפעל הקיצו,

העת באה, ובווערת,

השמרו מלהבתה האוכלת,

לשון אישה, עצלים תאכל..

העירו למפעל, הצילו,

הושיעו עם קורא, צועק לעזרה".

(אורות הראיה, עמ' סא)

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

באחת השנים, אמר ר' שלמה זלמן לתלמידיו לפני פורים: "בואו ואספר לכם מה זה היה שמחת פורים אמיתית!".

סיפר להם ר' שלמה שבצעירותו הלך פעם עם אביו (הגרח"ל אורבך, ראש ישיבת המקובלים 'שער השמים') בליל פורים לביתו של הרב קוק, וכל הבית היה מלא באנשים שבאו לחגוג עם הרב, ולשמוע מדברי תורתו. והנה, הרב קוק ישב במרכז, וסביבו כמה וכמה רבנים מרבני ירושלים וצדיקיה, אנשים של צורה, וכן ישבו שם גם כל מיני עסקנים (למרות שכשהרב קוק דיבר בלימוד, ניכרת היתה המבוכה על פניהם, באשר הם – שלא זכו לחינוך ישיבתי – לא ממש הבינו את דבריו).

וכל אחד מאותם תלמידי חכמים שהיו שם הקשה קושיא, כל אחד ממקום אחר בש"ס בבלי וירושלמי, ואז הרב קוק בגאונותו הרבה אמר פלפול אחד שחיבר וקיסר בין כל המקורות שהוזכרו. וסיים ר' שלמה זלמן ואמר לתלמידיו: "זה היה שמחת פורים!".

וסיפר ר' ברוך אויערבך זצ"ל, בנו של הגרש"ז:

מדי שנה בשנה, היה נוהג הרב קוק בסעודת פורים לשיר זמר מיוחד הבנוי לפי א"ב, ותוכנו הוא מפלה להמן ותקומה למרדכי. כך לדוגמא הבית הראשון של השיר, פתח באות א': אורה למרדכי, אלה להמן. אבי מורי, הגרש"ז, שהיה נוכח בצעירותו בסעודת פורים אצל הרב קוק, למד ממנו את השיר הזה, ולקח לעצמו כמנהג לשיר אותו בסעודת פורים בביתו שלו, עד סוף ימיו. הוא היה שר זאת בשמחה גדולה, ועשה מזה עסק גדול.

משנת - הראי"ה זצ"ל

אם על תודה יקריבנו [ז, יב].

"אמרו חז"ל שכל הקרבנות בטלין לעתיד, ותודה אינה בטלה. התודה באה להודות על הטוב הבא ע"י גלגולי סיבות רעות. השמחה שאחרי הפחד והסכנה, שעצם השמחה היא דבר טוב, ולא יצוייר היותה כי אם בהקדמת הרע, כמ"ש חז"ל [ילקוט שמעוני, מיכה, רמז תרכ"ח] "אלולי שישבתי בחושך, לא היה ד' אור לי".

על כן אף שנח לו לאדם שלא נברא [עירובין יג:]: מצד ההרפתקאות שרבו עליו, הגשמיות והרוחניות. אבל סוף כל סוף השלמות בטוח, והכל מתוקן לסעודה [אבות, ד]. על כן לעתיד יראה ד' שהכל לטובה, וכי כל הרעות הכינו את הטוב האמיתי, לא תהיה התודה בטלה. שרק על פי התודה מכירים אנו את צורך הרע לשלמות הטוב. על כן בא בו גם חמץ, מה שאין כן בכל הקרבנות, שהחמץ מורה על הרע והקלקול. על כן המשמח חתן ומודה בבטחון השלימות האנושי, הוא כאילו הקריב תודה" (עיין ברכות ו:)

[עין א"ה ברכות פ"א פסקה סב].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד